

ע"פ 28149/10/20 - דראגוש פטרה ואדובה נגד המוסד לביטוח לאומי

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 28149-10-20

ניתן ביום 27 אוקטובר 2020

המערער

דראגוש פטרה ואדובה

המשיב

המוסד לביטוח לאומי
בשם המערער - עו"ד שפיק חסנין

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה תל אביב (סגן הנשיאה, השופט דורי ספיבק; ב"ל 21806-01-20) מיום 5.10.2020 שלא לפסול עצמו מלדון בתביעתו של המערער, מר דראגוש פטרה ואדובה (להלן: **המערער**), כנגד המשיב.

הרקע לערעור

2. ביום 9.1.2020 הגיש המערער תביעה כנגד המשיב לבית הדין האזורי לעבודה תל אביב, שתכליתה קיום פסק הדין שניתן בתיק ב"ל 23575-08-18 (להלן: **התביעה**).

3. בדיון שהתקיים ביום 29.6.2020 הסכימו הצדדים על כך שהמחלוקת ביניהם היא משפטית בלבד. בהתאם, קבע השופט ספיבק כי לאחר הגשת סיכומים מטעם הצדדים, התיק יובא לעיונו לצורך מתן פסק דין. עם זאת, בהחלטה מאוחרת יותר מיום 7.9.2020, קבע השופט ספיבק כי קיים קושי להכריע בתיק ללא הליך הוכחות. לפיכך זומנו הצדדים לשיבת תזכורת על מנת "**לבחון עם הצדדים אפשרויות שונות לסיום המחלוקת ביניהם, וככל שאכן ידרש לקבוע הליך הוכחות, יינתנו הוראות בקשר לכך, וייקבע מועד קרוב במידת הניתן לדיון ההוכחות**".

4. יצוין בקשר לכך כי פעמיים דחה השופט ספיבק בקשתיו של המערער לביטול ישיבת התזכורת.

5. ישיבת התזכורת התקיימה ביום 22.9.2020. לפי האמור בהחלטת השופט ספיבק, מושא הערעור שלפניי, במהלך הישיבה הוא הבהיר לבא כוח המערער את הסיכונים הכרוכים להערכתו בהמשך ניהול ההליך, וזאת

במסגרת שיחה שהתקיימה מחוץ לפרוטוקול. לאחר שהצעת בית הדין לפשרה לא התקבלה על ידי המערער, קבע השופט ספיבק בהחלטתו, כי לא ניתן להכריע בתיק ללא קיום דיון הוכחות, ולפיכך נקבע מועד לדיון הוכחות.

6. ביום 25.9.2020 ובעקבות ישיבת התזכורת, הגיש המערער לבית הדין האזורי בקשה לפסילת השופט ספיבק לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. בתמצית טען המערער בבקשתו כי הוא סבור ש"כב' השופט אינו פתוח לדון לעומק בטענות התובע וכב' השופט גיבש דעה סופית והוא אינו "פתוח" לשכנוע ולשינוי". המערער טען, כי בישיבת התזכורת שהתקיימה ביום 22.9.2020 השופט ספיבק ניסה לשכנעו לבטל את התביעה, והתעלם מהפרשנות המשפטית שהציע ב"כ המערער. כן טען כנגד החלטתו של השופט ספיבק לקבוע דיון הוכחות על אף הסכמת הצדדים ובניגוד להחלטתו הקודמת. זאת ועוד, לדברי המערער השופט גילה "סלחנות יתר" כלפי המשיב בכל הנוגע למועדי הגשת המסמכים לתיק וזאת למרות מצוקתו הרבה של המערער. בעשותו כן, חש המערער כי השופט נוהג באפליה לטובת המשיב.

7. לאחר הגשת תגובת הנתבע וכן הגשת תשובה לתגובה מטעם המערער, דחה השופט ספיבק את בקשת הפסלות בהחלטתו מיום 5.10.2020, וזאת ממספר טעמים:

ראשית ציין השופט ספיבק כי הוא אמנם העביר את רוב הדיון שהתנהל ביום 22.9.2020 בשיח עם באי כוחו של המערער, אולם הוא אינו רואה בכך פסול משום שחלק גדול מהדיון הוקדש לניסיון להסביר למערער את הסיכון האפשרי הכרוך בעמידה על המשך ניהול ההליך. בנוסף לכך הוא סבור שההחלטה על קיום הליך הוכחות בתיק לאחר עיון בסיכומי הצדדים היא נכונה בנסיבות העניין, וזאת על אף שבהחלטה קודמת קבע כי אין צורך בדיון כזה, בהתאם לעמדת הצדדים. השופט ספיבק הדגיש כי שופט ראשי לשנות החלטת ביניים שנתן במהלך ההתדיינות, וכן עמד על כך שלפי ההלכה ניתן לוותר על הליך ההוכחות רק במקרים בהם לא קיימת מחלוקת עובדתית באופן מובהק. יתרה מכך, אף אם נפלה טעות בהחלטתו, היה ניתן לתקנה באמצעות פנייה לערכאת הערעור ואין בכך כדי להעיד על משוא פנים או על "דעה נעולה". השופט ספיבק הבהיר כי הוא "חש פתוח לחלוטין לשכנוע בתיק, הן בצד העובדתי והן בצד המשפטי, ואף שמסרתי לצדדים את הערכתי לגבי הסיכונים והסיכויים, הרי שבשלב דיונים מוקדם זה - עוד בטרם התקיים דיון הוכחות ואף עוד בטרם הגיע התובע את ראיותיו - ברי כי "הכל עוד פתוח". לבסוף קבע השופט ספיבק כי לא גילה, כטענת המערער, "סלחנות יתר" כלפי המשיב בכך שהסכים לקבל את סיכומיו לתיק באיחור, אלא הפעיל שיקול דעת, ובכל אופן החלטה זו לא מגבשת עילת פסלות, גם אם הייתה מוטעית.

8. ביום 15.10.2020 הוגש הערעור שלפניי, במסגרתו חזר למעשה המערער על הטענות אותן העלה במסגרת הבקשה לפסילה שהוגשה לשופט ספיבק.

9. למען שלמות התמונה אציין כי בד בבד עם הגשת ערעור הפסלות, הגיש המערער בקשת רשות ערעור (בר"ע 27270-10-20) לבית דין זה, הנוגעת להחלטת השופט ספיבק לקיים דיון הוכחות בתיק. בקשה זו נדחתה בהחלטת השופטת לאה גליקסמן מיום 18.10.2020, מטעמים אלו: ראשית, החלטתו של בית הדין האזורי היא החלטה הנוגעת לאופן ניהול ההליך, בה ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב. שנית, במקרה בו בית הדין נוכח במהלך הכנת פסק הדין כי המחלוקת בין הצדדים אינה משפטית בלבד, הוא ראוי ואף חייב לשנות את ההחלטה הקודמת, ולקיים דיון הוכחות.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בטענותיו של המערער ובכלל החומר שבפניי ובתיק בית הדין האזורי, לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. להלן יפורטו טעמי בתמצית.

11. הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו למשל: עפ"ס 31944-03-12 מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012); עפ"ס 350-03-20 מלודי דגן - ישרוטל ניהול מלונות (1981) בע"מ (22.3.2020)). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו: עפ"ס 57019-01-11 חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין (21.2.2011) וההפניות שם). ככלל, השופט היושב בדין מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. לפיכך ינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתם אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו למשל: עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - מאירי (26.1.2012)).

12. במקרה שלפניי, לא מצאתי בטענותיו של המערער כל עילה להתערבות בהחלטתו של השופט ספיבק בבקשת הפסלות.

13. ראשית אדגיש כי בית הדין רשאי לפנות אל הצדדים להליך ולהציג בפניהם את הקשיים העולים מטענותיהם וראיותיהם, וזאת במטרה לקדם את ההליך. אמירות בית הדין האזורי על המצב המשפטי באותה העת אין בהן כשלעצמן כדי להעיד על פגם בניהול ההליך, ובוודאי שהן אינן מהוות עילה לפסלות שופט (ראו למשל: עפ"ס 42070-12-19 אקדמיית אלקאסמי - פרופ' ח'אלד עראר (14.01.2020) (להלן: עניין אקדמיית אלקאסמי)). אוסיף כי גם אין בהן כדי להעיד בהכרח על כך ש"דעתו של השופט ננעלה" (ראו למשל: עפ"ס 20863-03-20 TEWELDABRHEN HAILESLESIE - שופרסל בע"מ (25.3.2020)). יתרה מכך, מצאתי כי בית הדין האזורי דווקא נהג בהגינות כלפי המערער - שהוא עובד זר שאינו בהכרח מצוי באופן התנהלותם של הליכים משפטיים - עת הציג בפניו את המצב לאשורו, לפיו דחיית התביעה לאחר מיצוי ההליך במלואו ובהתאם לנהוג, טומנת בחובה סיכון שהוא יחויב בהוצאות בהן יאלץ לשאת בעצמו.

14. לאמור יש להוסיף כי אחת מטענות המערער מכוונת כנגד החלטת השופט ספיבק לקיים דיון הוכחות בתיק, בניגוד להסכמה הקודמת של הצדדים. טענה זו למעשה תוקפת החלטה דיונית שניתנה במהלך ההליך על ידי מותב בית הדין האזורי. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב באופן ניהול ההליך על ידי הערכאה הדיונית ומכל מקום בהחלטות דיוניות כשלעצמן אין די כדי לבסס עילת פסלות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר במספר החלטות, שכן חוסר שביעות רצון של צד להליך מהחלטותיו של בית הדין, אינו מהווה עילה המבססת חשש לניהול המשפט במשוא פנים. לפיכך, טענות מסוג זה אינן יכולות להוות בסיס לפסילת השופט היושב בדין (ראו, למשל: עא"ח 101/05 נאילה דקמאני - שירות התעסוקה (12.1.06); עניין אקדמיית אלקאסמי הנ"ל). לכך מצטרפת העובדה שבקשת רשות הערעור שהוגשה על החלטה זו, אף נדחתה על-ידי בית דין זה.

15. דברים אלו יפים הם אף ביחס לטענות המערער כלפי החלטות בית הדין האזורי בדבר מתן הארכת מועד

למשיב.

16. אשר על כן, לא מצאתי בטענות המערער כל עילה לפסילת השופט ספיבק שכן הן אינן מצביעות על כל חשש ממשי למשוא פנים. נסיבות המקרה שפורטו לעיל אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתו של השופט, הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, ואין מנוס מלדחות את הערעור.

17. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיב, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"א (27 אוקטובר 2020) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.